

Heden, de

tweeduizendacht

ten verzoeken van:

1. **FRANCISCUS PETRUS ANTONIUS VAN LOENEN**, geboren op 20 maart 1946, wonende te 's-Graveland,
2. **HARRY DE BOER**, geboren op 20 augustus 1951, wonende te 's-Graveland,
3. **JOSEPH LAMBERTUS NUISSL**, geboren op 7 maart 1939, wonende te 's-Graveland,
4. **EMILE MARK BAKKER**, geboren op 10 juni 1960, wonende te 's-Graveland,
5. **ELLA JEANNETTE BLOM**, geboren op 14 november 1958, wonende te 's-Graveland
6. **JOHANNES TJEPKE DE VRIES**, geboren op 19 augustus 1952, wonende te 's-Graveland

in deze zaak woonplaats kiezende te (1071 JT) Amsterdam aan de J.J. Viottastraat 46-48, ten kantore van Korvinus Abeln Advocaten, van welk kantoor mr. P.W.M. Huisman en mr. M. van Stigt Thans als advocaat worden gesteld en als zodanig zullen optreden;

KRACHTENS MONDELINGE LAST VAN DE VOORZIENINGENRECHTER TE AMSTERDAM D.D.
..... SEPTEMBER 2008 IN KORT GEDING GEDAGVAARD:

De publiekrechtelijke rechtspersoon **DE GEMEENTE WIJDEMEREN**, gevestigd te (1213 RK) Hilversum aan de Rading 1, aldaar mijn exploit doende en afschrift dezes en van na te melden producties latende aan:

MET AANZEGGING:

dat bij haar verschijning ter terechtzitting in kort geding te harer laste een vast griffierecht van € 254,00 zal worden geheven, doch dat aan on- en minvermogenden vermindering van dit vast recht kan worden verleend na overlegging aan de griffier van een verklaring van inkomsten en vermogen, af te geven door de burgemeester van de gemeente

OM:

op september 2008 desmiddags, te uur, in persoon of bij advocaat te verschijnen ter civiele terechtzitting van de E.A. vrouwe/heer Voorzieningenrechter van de Rechtbank te Amsterdam, alsdan aldaar rechtsprekende in kort geding, in één der gebouwen van het justitiecomplex aan de Parnassusweg 220-225 te Amsterdam;

MET DE UITDRUKKELIJKE VERMELDING:

dat indien gedaagde niet ter zitting verschijnt en de voorgeschreven termijnen en formaliteiten in acht zijn genomen, de rechtbank verstek tegen haar zal verlenen en de vordering zal toewijzen, tenzij deze haar onrechtmatig of ongegrond voorkomt.

TENEINDE:

Alsdan namens mijn rekwiranten als eisers in kort geding te horen eis doen en concluderen dat:

Inleiding

1. Eisers sub 1-6, hierna gezamenlijk te noemen 'eisers' zijn inwoners van de dorpskern 's-Graveland, gelegen in het gebied van gedaagde, hierna te noemen: 'de gemeente.
2. De dorpskern van 's-Graveland is in 1986 aangewezen als beschermd dorpsgezicht in de zin van artikel 20 van de Monumentenwet 1961 (**productie 1**). Op 29 oktober 1987 is het beschermd dorpsgezicht 's-Graveland (hierna: het 'beschermd dorpsgezicht') ingeschreven in de openbare registers. Het beschermd dorpsgezicht omvat het Noorder- en Zuidereinde en de oostelijk daarvan gelegen landgoederenzone.
3. Eisers voelen zich als inwoners van 's-Graveland erg betrokken bij de handhaving van het beschermde dorpsgezicht. De afgelopen jaren kampt de dorpskern met een sterk toegenomen verkeersdruk vanuit de omliggende kernen, met name vanuit Hilversum. Die verandering heeft voor de inwoners een merkbare impact op het leefmilieu: geluid- en stankoverlast, een onoverzichtelijke situatie gecreëerd door parkerende bezoekers en toeristen. Ook hebben de inwoners tot in hun woningen last van de door vrachtwagens veroorzaakte trillingen, met overlast en constructieve schade aan hun woningen tot gevolg.
4. De veranderingen hebben geleid tot een feitelijke situatie waarin er een inbreuk wordt gemaakt op de waarden die bescherming behoeven op grond van de aanwijzing tot beschermd dorpsgezicht, op grond van het bestemmingplan en milieuregelgeving. De gemeente is aangewezen als degene die deze bescherming moet verzorgen.
5. Eisers hebben de gemeente aangesproken op de situatie. Zij hebben gevraagd om maatregelen om de inbreuken weg te nemen althans te verminderen. De gemeente heeft dat tot nog toe nagelaten.
6. Daarentegen heeft de gemeente het afgelopen jaar een plan ontwikkeld om de verkeerssituatie in de dorpskern te veranderen. Dit plan, hierna te noemen: 'het Reconstructieplan' omvat een aantal verschillende maatregelen op het gebied van de herinrichting van de dorpskern.
7. Zo houdt het Reconstructieplan in dat ongeveer 1200 meter van het Noordereinde opnieuw wordt ingericht. De wegfundering, het asfalt en de trottoirs worden vernieuwd, de weg en de bruggen worden verbreed en er worden parkeergelegenheden tussen de bomen aangelegd. Deze maatregelen maken noodzakelijk dat alle bomen in dit gedeelte moeten worden gekapt en vervangen door nieuwe jonge exemplaren.
8. Eisers kunnen zich niet verenigen met het Reconstructieplan. Reden daarvoor is in de eerste plaats dat het beschermd dorpsgezicht onherstelbaar wordt aangetast.
9. In de tweede plaats is voor eisers onaanvaardbaar dat het plan vergaande inbreuken op de te beschermen waarden juist faciliteert in plaats van tegengaat. De gemeente handelt op dit

moment al onrechtmatig door het gedogen van de huidige situatie. Het Reconstructieplan bestrijdt slechts de symptomen van de onderliggende problemen door de symptomen te legaliseren. Voor zover de problemen al worden tegengegaan gebeurt dat in het Reconstructieplan op een contraproductieve wijze, die een onherstelbare aantasting van het dorpsgezicht tot gevolg heeft, terwijl er door eisers alternatieven zijn aangedragen die dit nadeel niet kennen.

10. Eisers hebben de bestaande bestuursrechtelijke middelen benut en invloed uitgeoefend op de politieke besluitvorming in het kader van de goedkeuring van het plan door de gemeenteraad. Eisers hebben zich onder meer verenigd in een vereniging 'Werk aan de weg' (ruim 180 leden) die goede alternatieven heeft aangedragen voor de reconstructiemethoden zoals beschreven in het Reconstructieplan.
11. De gemeente heeft eisers beleefd aangehoord en is overgegaan tot de orde van de dag. Het college van B&W, initiatiefnemer van het Reconstructieplan, heeft onderzoeksresultaten selectief toegepast om de gemeenteraad ervan te overtuigen dat er geen reëel alternatief bestaat voor de methoden van het Reconstructieplan.
12. Zo werd de raad voorgehouden dat de bomen gekapt moeten worden omdat hun conditie te slecht was. In werkelijkheid waren er echter aan het college alternatieve methoden bekend om de conditie van de bomen te verbeteren, waardoor de kap voorkomen kan worden.
13. De juridische aard van het plan maakt dat de mogelijkheden voor eisers beperkt zijn: er kunnen geen bestuursrechtelijke rechtsmiddelen worden aangewend tegen het besluit zelf omdat het geen op rechtsgevolg gerichte strekking heeft. Eisers kunnen slechts *achteraf* tegen elk van de uit het Reconstructieplan voortvloeiende beschikkingen een bezwaarschrift instellen. Aangezien het Reconstructieplan het toetsingskader zal zijn voor die beschikkingen zullen de bezwaren geen werkelijke invloed meer kunnen hebben. Dit zou bovendien een buitenproportionele inspanning vragen van eisers en van de gemeente, met alle kosten van dien, die direct of indirect ten laste zullen komen van eisers.
14. Het is daarom in het belang van de bescherming van het beschermde dorpsgezicht, en derhalve in het belang van eisers, dat de voorgenomen maatregelen met civielrechtelijke middelen worden voorkomen.
15. De goedkeuring van het Reconstructieplan door de gemeenteraad staat op de agenda van de raadszitting van 25 september 2008. Eisers hebben dan ook een spoedeisend belang bij een vordering tot een verbod voor de gemeente om het Reconstructieplan uit te voeren.
16. De grondslagen voor deze vordering zullen hieronder worden weergegeven. Eerst zullen de inbreuken op de regelgeving in de huidige situatie in kaart worden gebracht. Vervolgens wordt besproken in hoeverre het voorgenomen beleid die inbreuken handhaaft of verergert, en welke alternatieven zijn aangedragen.

DE HUIDIGE SITUATIE

17. Eisers zijn tot de conclusie gekomen dat de huidige feitelijke situatie in 's-Graveland in toenemende mate in strijd is met het bestemmingsplan, de aanwijzing tot beschermd dorpsgezicht in de zin van de Monumentenwet 1988, de Wegenverkeerswet 1994 en de wet Milieubeheer. De gemeente handelt onrechtmatig doordat zij deze situatie laat voortbestaan en doordat zij nalaat maatregelen te treffen om de situatie te verbeteren.
18. De feitelijke situatie is dat de conditie van de bomen in het gebied achteruit is gegaan en nog verder verslechtert. Voorts is er sprake van een stijging van de verkeersintensiteit boven de waarden die zijn vastgelegd in de plantoelichting.
19. Eiser sub 1 heeft zijn standpunt in dit kader weergegeven in een brief van zijn advocaten van 28 augustus 2008 (**productie 2**). Het College van B&W heeft tot op heden niet inhoudelijk gereageerd.
20. Eisers sub 2-6 scharen zich achter dit standpunt van eiser sub 1. Korthedshalve verwijzen eisers hier naar de inhoud van deze brief en verzoek U E.A. Voorzieningenrechter om deze tekst als hier herhaald en ingelast te beschouwen.
21. In deze brief van 28 augustus 2008 wordt verwezen naar stukken die voor de geadresseerde bekend zijn. Eisers zullen deze stukken als productie overleggen:
 - Het Bestemmingsplan Noorder- en Zuidereinde d.d. 31 oktober 1995 (**productie 3**);
 - Het besluit tot aanwijzing d.d. 12 november 1986 (**productie 4**);
 - Het Reconstructieplan (**productie 5**) bestaande uit het raadsvoorstel van 29 mei 2008 en de bijbehorende bijlage 'het Noorderinde: een mooi ontwerp';
 - De zienswijze van eiser sub 1 d.d. 3 juli 2008 (**productie 6**);
 - De aanvulling op de zienswijze van eiser sub 1 d.d. 8 juli 2008 (**productie 7**);
 - Zienswijzen van eiser sub 2-6 (**productie 8**).

Strijd met de aanwijzing

22. De dorpskern van 's-Graveland is in 1986 aangewezen als beschermd dorpsgezicht in de zin van artikel 20 van de Monumentenwet 1961 (productie 4). Op 29 oktober 1987 is het beschermd dorpsgezicht 's-Graveland (hierna: het 'beschermd dorpsgezicht') ingeschreven in de openbare registers.
23. Het beschermde dorpsgezicht omvat het Noorder- en Zuidereinde en de oostelijk daarvan gelegen landgoederenzone. In het besluit tot aanwijzing tot beschermd dorpsgezicht in de zin van art. 20 Monumentenwet 1961 wordt opgemerkt dat 'het bebouwingsbeleid en de beplanting van zowel de dorpsbebouwing als de buitenplaatsen samenhangend en waardevol is; dat het gebied derhalve een beeld oplevert dat van algemeen belang is vanwege de schoonheid en het karakter ervan;'.

24. De waarde van het beschermd dorpsgezicht is benoemd in het besluit tot aanwijzing. Er worden verschillende elementen genoemd:

'- bouwhoogten, dakhellingen, nokrichtingen, pandbreedten, materiaalgebruik, verticale gevelgeleding, het patroon van wegen en waterlopen en de indeling van de openbare ruimte, inclusief de beplanting'

'- het dwarsprofiel van de noordelijke helft van het Noorderende, met aan weerszijden van de weg dubbele bomenrijen met grasbermen en direct daaraan grenzend de 's-Gravelandse Vaart en de wegsloot (...)

- de bomenrijen met de grasbermen aan de oostzijde van het Zuidereinde en de kenmerkende ligging van de bebouwing achter de wegsloot, waardoor de visuele relatie met de daarachter gelegen buitenplaatsen niet is verbroken' (...)

25. In de kaarten bij de aanwijzing zijn alle toenmalige bomen in het aangewezen gebied expliciet aangegeven. De bomen langs het Noorder- en Zuidereinde maken dus een wezenlijk onderdeel uit van het beschermd dorpsgezicht, dat beschermd dient te worden door de gemeente. De gemeente heeft een zorgplicht tot het beschermen, handhaven en verzorgen van het dorpsgezicht op grond van de Monumentenwet 1961 en 1988.

26. De gemeente heeft voorts een zorgplicht tot het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden op grond van art. 2 lid 2 sub b Wegenverkeerswet 1994. Ook heeft de gemeente de plicht tot het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade grond van art. 2 lid 2 sub a Wegenverkeerswet 1994.

27. De gemeente pleegt echter enerzijds geen of weinig onderhoud aan de bomen, terwijl er anderzijds wordt gedoogd dat er in toenemende mate geparkeerd wordt tussen of naast de bomen, terwijl tevens wordt toegelaten dat er een sterke toename is ontstaan in het (vracht)verkeer. De conditie en de levensduur van deze bomen loopt daardoor terug.

28. De gemeente vult haar zorgplicht tot bescherming en handhaving van het dorpsgezicht niet in maar verergert de inbreuk op de normen, en handelt daardoor onrechtmatig.

Strijd met het bestemmingsplan

29. In het Bestemmingsplan Noorder- en Zuidereinde, vastgesteld op 31 oktober 1995 (productie 3, hierna: 'BP') is in de planvoorschriften vastgelegd dat de bomen langs het Noorder- en Zuidereinde voldoende beschermd moeten worden, in het bijzonder tegen ruimteclaims van het verkeer. Eisers citeren de relevante bepalingen uit de plantoelichting:

(...) Alle toevoegingen in de vorm van bomenrijen, groenstroken en sloten zijn waardevol en moeten behouden blijven (p. 16) (...).

Het groen vormt een belangrijk onderdeel van het dorpsgezicht (...) Het behoud van bomenrijen en ook van afzonderlijke waardevolle bomen is natuurlijk van groot belang. Zij zijn opgenomen onder de verkeersdoeleinden of als groenvoorzieningen afzonderlijk bestemd. (...) Een aanlegvergunning

verbiedt het kappen van de bomen in de aanduiding 'bomenrij' op de ruimtelijke inventarisatiekaart (p. 17).(....).

30. Die bescherming wordt door de gemeente niet geboden. Dit blijkt enerzijds uit een recent onderzoek van Cobra Boomadviseurs B.V. (**productie 9**). In dit onderzoek van 12 oktober 2007, verricht in opdracht van de gemeente, is vastgesteld dat er bomen zijn met een verminderde kwaliteit en levensverwachting. Als oorzaak daarvan worden in het rapport genoemd de invloed van parkerende auto's op de groeiplaatsen, de verkeersdruk en het inregenen van strooizout bij gebreke van een goede afwatering (zie p. 17, onder 4.1).

31. Dat de gemeente de bescherming niet biedt blijkt anderzijds uit een ander onderzoek van Pius Florius Boomverzorging Amsterdam van augustus 2008 (**productie 10**). Dit onderzoek betreft slechts een deelgebied, dat grotendeels overeenkomt met deelgebied 4 van het onderzoek van Cobra (productie 9). In het onderzoek wordt vastgesteld dat de conditie van de bomen in dit deelgebied niet goed is. Als oorzaken daarvoor worden genoemd het gebrek aan ruimte voor de wortels, de verhoging van de verkeersintensiteit en de parkeerdruk tussen de bomen (zie 'oorzaken teruglopende conditie van de bomen' p. 10). Opvallend is dat de beoordeling van de individuele bomen geregeld verschilt met de beoordeling daarvan door Cobra, dat veelal positiever is.

32. Op grond van de voornoemde (§ 26-27) beschermingsplicht behoort de gemeente deze invloeden weg te nemen althans te verminderen. Door eisers is meermaals in het verleden aangedrongen op het treffen van maatregelen om deze invloeden weg te nemen, maar daar heeft de gemeente niets mee gedaan. Door dat na te laten handelt de gemeente dus in strijd met de bepalingen van het bestemmingplan, hetgeen onrechtmatig is. De voorgenomen maatregelen in het Reconstructieplan 'repareren' dat nalaten door de bomen collectief te verwijderen.

33. Het BP dwingt de gemeente voorts om maatregelen te treffen om de verkeersintensiteit niet verder te laten stijgen, in het bijzonder op het Noorder- en Zuidereinde. Eisers citeren de plantoelichting:

(...) De toegenomen verkeersintensiteit heeft de verblijfskwaliteit van de laan sterk afbreuk gedaan. Het aantal motorvoertuigen per (werkdag)etmaal varieert van 6000-7000 op het Zuidereinde tot 7000-9000 op het Noorderende; toenemend tot bijna 10.000 nabij de aansluiting op de provinciale weg s22 (...) Een gedeelte van dit verkeer (circa 5%) bestaat uit vrachtverkeer. Dit heeft uiteraard consequenties voor het verblijfsklimaat, de verkeersveiligheid, het ruimtebeslag, stank- en geluidshinder en parkeerdruk (...).

Uit oogpunt van het beschermde dorpsgezicht is het van belang dat de verkeersdruk niet verder toeneemt als gevolg van de verbreding van de wegen Zuidereinde en Noorderende ten opzichte van de huidige breedte (Zuidereinde 5,5m, Noorderende max 6m).(....)

34. De verkeersintensiteit is in de afgelopen jaren sterk gestegen in de beleving van de bewoners van 's-Graveland. Zij hebben deze beleving objectief gemaakt door een onderzoek te laten uitvoeren naar de verkeersintensiteit door Meetel B.V.. Uit dit onderzoek van 23 september 2008 (**productie 11**) volgt dat (zie p.) en dat (zie p.).....

35. In 1995, bij de vaststelling van het BP, bestond al expliciet een zorgplicht inzake de kwalijke gevolgen van een toename van de verkeersintensiteit op deze wegen. Die zorgplicht is niet ingevuld door de gemeente, integendeel: de verkeerstoename wordt gedoogd en gefaciliteerd, hetgeen onrechtmatig is.

De Wegenverkeerswet 1994

36. In artikel 2 van de Wegenverkeerswet 1994 (hierna: 'WVW') is vastgelegd dat de regels van die wet strekken tot het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van gebieden als het onderhavige. De gemeente laat na maatregelen te treffen, waardoor het karakter en de functie van dit gebied door het toegenomen verkeer wordt aangetast, en handelt daardoor onrechtmatig.

Luchtkwaliteit

37. In december 2006 heeft de gemeente een rapport gepubliceerd over de luchtkwaliteit in de gemeente Wijdemeren. Dit rapport (**productie 12**) gaat in het bijzonder in op de gevolgen van het verkeer voor de luchtkwaliteit op het Noorder- en Zuidereinde. Een conclusie uit het rapport is dat de luchtkwaliteitsnormen van het Besluit Luchtkwaliteit 2005 worden overschreden als sprake is van verkeersbewegingen van 12.000 per etmaal (Noordereinde) en 6.900 per etmaal (Zuidereinde) (zie p. 16).
38. Eisers hebben ervaren dat de verkeersbewegingen de afgelopen jaren sterk zijn toegenomen. De metingen die eisers zelf hebben laten uitvoeren (zie productie 11) ondersteunen die aanname op objectieve wijze.
39. Het is eisers bekend dat er ook door de gemeente metingen zijn uitgevoerd waaruit volgt dat er sprake is van een grote stijging van de verkeersintensiteit. Deze metingen zijn niet openbaar gemaakt. Er is op de website van de gemeente (www.wijdemeren.nl) wel een enkele meting gepubliceerd. Deze meting is onbruikbaar omdat niet bekend is wat de meetmethode is geweest, maar vooral aangezien meting verricht is in de meivakantie 2007, op een moment dat de verkeersintensiteit substantieel lager uitvalt.
40. Ten aanzien van de verkeersintensiteit op het Zuidereinde is volgens het rapport (productie 12, p. 16 tweede alinea) al bij een stijging van ongeveer 1.000 bewegingen per etmaal, ten opzichte van de situatie in 2005, sprake van een overschrijding van de normen. Ten aanzien van het Noordereinde zou een flinke stijging tot 12.000 bewegingen per etmaal tot overschrijding leiden. Uit het voornoemde onderzoek (productie 11) volgt dat deze stijging is gerealiseerd. De normen van het Besluit Luchtkwaliteit 2005 zijn thans gelegen in hoofdstuk 5 titel 2 van de Wet Milieubeheer, ook wel de 'wet luchtkwaliteit' genoemd, en in de diverse regelingen ter uitvoering daarvan. De normen zijn niet soepeler geworden.
41. De gemeente handelt onrechtmatig door na te laten maatregelen te treffen om de overschrijding van de luchtkwaliteitsnormen op te heffen.

Conclusie onrechtmatig handelen van de gemeente

42. De gemeente gedooft een toename van verkeersintensiteit en laat na maatregelen te treffen om de toename op zichzelf en de kwalijke gevolgen ervan weg te nemen. De gemeente handelt onrechtmatig doordat zij de zorgplicht verzaakt ten aanzien van de bescherming van het dorpsgezicht en in het bijzonder de groenstructuur die daarvan deel uitmaakt.

VOORGENOMEN BELEID

43. Eisers hebben kennis genomen van het ontwerpplan voor de reconstructie van het Noorder-einde tussen de klapbrug en de Stichtse Kade (hierna: 'Het Reconstructieplan'). Eisers hebben per zienswijze (productie 6, 7 en 8) reeds hun bezwaren geuit tegen het voorgenomen beleid zoals verwoord in het Reconstructieplan. In aanvulling daarop wensen eisers nog het volgende op te merken.
44. Het Reconstructieplan legaliseert in wezen een aantal inbreuken op uitdrukkelijke bepalingen in de voornoemde regelgeving. De verkeersintensiteit wordt toegestaan en er wordt zelfs ruimte geboden voor een verdere toename. Zo wordt het probleem, de verkeersintensiteit, niet bestreden maar worden enkel de symptomen van dat probleem gelegaliseerd. Het Reconstructieplan is daarmee onrechtmatig.
45. Het Reconstructieplan is onzorgvuldig tot stand gekomen. De gemeenteraad en de belanghebbenden worden onkundig gehouden van de werkelijke situatie ten aanzien van de verkeersintensiteit en van de conditie en levensverwachting van de bomen.
46. Zo wordt de gemeenteraad en de belanghebbenden voorgehouden dat de reconstructie onvermijdelijk tot het kappen van de bomen zal leiden vanwege de slechte kwaliteit van de bomen. Uit het voornoemde rapport van Cobra Boomadviseurs (productie 10) blijkt echter dat slechts ongeveer de helft van de bomen een verminderde kwaliteit heeft met een levensverwachting van 10-15 jaar, dat ruim een kwart een normale kwaliteit heeft met een levensverwachting van meer dan 15 jaar (zie tabel 2 op p. 8, tabel 5 op p. 11, tabel 8 op p. 13 en tabel 11 op p. 15), en dat er verschillende maatregelen genomen kunnen worden om de kwaliteit en levensverwachting te verbeteren (zie p. 18 e.v.). De bomen kunnen dus worden behouden als de gemeente zich daar tenminste sterk voor zou maken.
47. Ook is de gemeenteraad, voor zover eisers weten, onkundig gehouden van het feit dat de Monumentenadviescommissie in de vergadering op 27 februari 2008 tot de conclusie komt dat zij met het Reconstructieplan niet kan instemmen omdat door het plan 'de beschermde waarden van het dorpsgezicht worden aangetast'.
48. De commissie beslist in die vergadering enkel tot het aanhouden van een beslissing over het Reconstructieplan. Reden daarvoor is dat de commissie vindt dat er 'te weinig rekening is gehouden met de groene bermen, de historische situatie'. Zij vraagt zich af 'of er juist geen problemen ontstaan door de nieuwe bomen naar achteren te verplaatsen'. De commissie vindt 'dat de bomen op dezelfde plaats moeten worden teruggeplaatst'.

49. De recente (mogelijke) wijzigingen in het Reconstructieplan komen niet - althans niet in voldoende mate - tegemoet aan de fundamentele bezwaren van de commissie.

ALTERNATIEVEN

50. Door de vereniging Werkaandeweg en door eisers zijn talloze maatregelen aangedragen voor verbetering van de situatie:

- Het handhaven van de huidige bomenrijen;
- Het aanleggen van 'autodrempels', bolvormige drempels waarvoor auto's moeten afremmen en waarbij vrachtwagens kunnen doorrijden (om trillingen te voorkomen); eisers hebben begrepen dat de politie zich hierin kan vinden;
- Optische versmalling van de weg door belijning;
- Het aanleggen van oversteekplaatsen, bloembakken;
- Het aanbrengen van overhangende lantaarnpalen;
- Het toewijzen van een lagere wegcategorisering; eisers hebben begrepen dat de politie zich hierin kan vinden;
- Het accentueren van bestaande alternatieve routes;
- Het tegengaan van de voorgenomen verbreding van de Klaartjesbrug en de Noordersloot-

51. Deze alternatieven zijn niet duurder of complexer dan de onnodige maatregelen in het Reconstructieplan. De maatregelen zijn voorts niet in strijd met de voornoemde regelgeving en strekken tot het belang dat de gemeente zou moeten dienen: de bescherming van het beschermde dorpsgezicht en de verbetering van de leefomgeving voor de bewoners van het gebied. Bovenal is van belang dat de alternatieven mede gericht zijn op het herstel van de aantasting die heeft plaatsgevonden.

52. De conclusie moet zijn dat het College van B&W onvoldoende heeft onderzocht welke alternatieven er bestaan voor het Reconstructieplan.

De vordering

53. Mocht de gemeenteraad op 25 september 2008 het Reconstructieplan accorderen dan zien eisers zich gesteld voor een situatie dat er een Reconstructieplan is waartegen geen bezwaar of beroep openstaat omdat het niet op extern, publiekrechtelijk rechtsgevolg is gericht. Het plan is naar de strekking onrechtmatig en is onzorgvuldig tot stand gekomen. Toch zal de gemeente bij alle toekomstige (verkeers) besluiten voor de reconstructie het Reconstructieplan als toetsingskader hanteren.

54. Eisers zouden tegen alle onderscheidenlijke (verkeers)besluiten bezwaar moeten instellen inclusief een voorlopige voorziening tijdens de bezwaar- of beroepfase. Eisers hebben er veel vertrouwen in dat zij in die acties medestanders zal vinden, maar zien daar slechts een laatste redmiddel in aangezien er grote inspanningen in tijd en kosten voor nodig zijn, zowel aan hun zijde als aan de zijde van de gemeente. De inspanningen aan de zijde van de ge-

meente zullen ten koste gaan van de overige taken en dus indirect drukken op eisers als inwoners van de gemeente.

55. Eisers zijn ermee bekend geworden dat de kapvergunning voor alle 24 bomen op het Noordereinde al in mei 2007 verleend is en formele rechtskracht heeft gekregen. De vergunningverlening heeft zich in die periode geruisloos voltrokken. Eisers hebben toentertijd niet bemerkt dat dit speelde en hebben zich dan ook niet tegen de vergunningverlening kunnen verzetten, terwijl daar alle aanleiding voor was: de kap van de bomen is niet noodzakelijk of opportuun, maar is juist onrechtmatig omdat het in strijd is met de plicht van de gemeente tot bescherming van het dorpsgezicht waar de bomen deel van uitmaken.
56. Eisers vermoeden dat de gemeente de verleende kapvergunning(en) direct na 25 september 2008 zal gebruiken als eerste stap in de uitvoering van het Reconstructieplan. Eisers hebben in een brief van 19 september 2008 aan de gemeente gevraagd om de kapvergunningen in te trekken althans deze niet te gebruiken, maar eisers verwachten vooralsnog niet dat de gemeente aan dat verzoek zal voldoen.
57. Eisers staat onder die omstandigheden geen andere weg open dan het vragen van een voorlopige voorziening om de uitvoering van het Reconstructieplan, waaronder begrepen het gebruiken van de kapvergunningen, te voorkomen.

De vordering

58. Eisers hebben op grond van het voorgaande recht en belang om U.E.A. Voorzieningenrechter te verzoeken om de gemeente te bevelen de uitvoering van het Reconstructieplan te staken en gestaakt te houden totdat een nieuw Reconstructieplan met inspraak van de bewoners is opgesteld. Eisers hebben voorts recht en belang te verzoeken aan dat bevel een dwangsom te verbinden als spreekwoordelijke stok achter de deur.

Spoedeisend belang

59. Eisers hebben een spoedeisend belang bij hun vordering. Dat belang is in de eerste plaats gelegen in het feit dat de gemeente stelt dat de bomen in het gebied in een dermate slechte conditie verkeren dat kap van de bomen op korte termijn noodzakelijk is om de veiligheid van de weggebruikers en omwonenden te garanderen. Uit de voornoemde onderzoeken (zie productie 9 en 10, zie § 30-31) volgt dat de kap niet noodzakelijk is en dat het onrechtmatig is, naast dat er goede alternatieven zijn voor de kap van de bomen. De gemeente is slechts door een gerechtelijke uitspraak in haar voornemen te stuiten.
60. Dat belang is in de tweede plaats gelegen in het feit dat de gemeente de opdracht tot de reconstructie moet gunnen aan een aannemer vóór 1 november 2008. De gunning is één van de eerste onderdelen in de uitvoering van het Reconstructieplan. In het besluit tot subsidieverlening van provinciale staten (**productie 13**) is deze voorwaarde van gunning vóór 1 november 2008 opgenomen. Indien de gemeente zich niet aan deze voorwaarde houdt zal de subsidie worden ingetrokken.

61. Door de gunning van de opdracht aan een aannemer neemt de gemeente civielrechtelijke verplichtingen op zich die een heroverweging van het voorgenomen beleid wel zeer onaanvaardig maakt. De gemeente zal deze civielrechtelijke verplichtingen willen gebruiken als rechtvaardiging voor de weigering om de aangedragen alternatieve reconstructiemogelijkheden te onderzoeken en uit te voeren. De gemeente zal deze verlichtingen vervolgens gebruiken als rechtvaardiging voor de snelle uitvoering van het Reconstructieplan, met alle gevolgen van dien. De gemeente is slechts door een gerechtelijke uitspraak in haar voornemen te stuiten.

Bewijs en getuigen

62. Onder protest van gehoudenheid daartoe en zonder daarmee enige bewijslast op zich te willen nemen die niet ingevolge artikel 150 Rv op haar rust, bieden eisers bewijs aan van al hun stellingen en door middel van alle middelen rechtens. Meer in het bijzonder bieden eisers bewijs aan in de vorm van het horen van de betrokkenen als getuigen, te weten

Bevoegdheid

63. De voorzieningenrechter van de rechtbank te Amsterdam is bevoegd het onderhavige geschil te beslechten, omdat gedaagde gevestigd is in het rechtsgebied van deze rechtbank.

MITSDIEN:

het U.E.A. vrouwe/heer Voorzieningenrechter moge behagen om, voor zover mogelijk uitvoerbaar bij voorraad, onmiddellijk na betekening van het in deze te wijzen vonnis, gedaagde:

- a) te bevelen om zich te onthouden van iedere feitelijke handeling of rechtshandeling ter uitvoering van het Reconstructieplan totdat een alternatief Reconstructieplan met inspraak van de bewoners is opgesteld;
- b) te bevelen om de uitvoering van het Reconstructieplan te staken en gestaakt te houden totdat een alternatief Reconstructieplan met inspraak van de bewoners is opgesteld;
- c) te bevelen om zich te onthouden van iedere feitelijke handeling of rechtshandeling ter uitvoering van de bevoegdheden welke voortvloeien uit de kapvergunning(en) ten aanzien van de 24 bomen op het Noordereinde te 's-Graveland, totdat een alternatief Reconstructieplan met inspraak van de bewoners is vastgesteld, tenzij een daartoe deskundige onafhankelijke derde heeft vastgesteld dat de kap noodzakelijk is omdat de directe omgeving van de individuele bomen in gevaar wordt gebracht;
- d) te veroordelen om aan eisers te betalen een dwangsom van € 50.000,- althans een door de voorzieningenrechter te bepalen bedrag, voor iedere overtreding van de onder a), b) of c) verzochte bevelen;

onder veroordeling van gedaagde tot betaling aan eisers van de kosten van deze procedure, de kosten van juridische bijstand daarbij inbegrepen.